

OWCZAREK RUMUŃSKI MIORITIC

(Ciobănesc Românesc Mioritic)

POCHODZENIE : Rumunia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJACEGO WZORCA : 06.07.2005.

UŻYTKOWOŚĆ : Doskonały pies pasterski, nieprzekupny stróż i wspiały towarzysz.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 1: Psy pasterskie i zaganiające
(bez szwajcarskich psów do zaganiań bydła)
Seksja 1: Psy pasterskie
Próby prace nie wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Rumuński Mioritic powstał drogą nastawioną na walory użytkowej selekcji psów, żyjących w Karpatach. Dzięki swym zaletom rasa ma w Rumunii wielu zwolenników. Wzorzec opracowany został przez Rumuński Związek Kynologiczny w 1981 roku, a następnie Komisja Techniczna związku dokonała jego przeróbki (29.03.2002) tak, aby spełniał wymogi, ustalone przez FCI w tak zwanym „Formacie Jerozolimskim”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies potężnych rozmiarów, ale nie ciężki, energiczny, o efektownym wyglądzie. Długa sierść porasta całe ciało, łącznie z głową i kończynami. Psy są większe i mocniejsze od suk.

WAŻNE PROPORCJE :

- Długość tułowia do wysokości w kłębie - 11 : 10
- Głębokość klatki piersiowej powinna stanowić mniej więcej połowę wysokości w kłębie.
- Kufa jest nieco krótsza od mózgowcaszki.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Spokojny i przewidywalny. Dobry obrońca stada, bardzo odważny i skuteczny w starciu z drapieżnikami (niedźwiedź, wilk, ryś). Nieufny wobec obcych. Lubi dzieci.

GŁOWA:

- **MÓZGOCZASZKA** :
- **Czaszka**: Średnio szeroka, lekko wysklepiona. Linie profilu czaszki i kufy prawie równoległe. Oglądana z przodu czaszka jest lekko wysklepiona. Łuki jarzmowe słabo rozwinięte. Guz potyliczny wyraźny.
- **Stop** : Niezbyt wyraźny.
- **TWARZOCZASZKA** :
- **Nos**: Szeroki, dobrze rozwinięty, czarny.
- **Kufa** : Nieco krótsza od mózgowcaszki, mocna, zwężająca się stopniowo w kierunku nosa, ale nigdy nie szpiczasta, szczęki mocne.
- **Wargi** : Grube, przylegające, dobrze pigmentowane.
- **Uzębienie** : Szczęki mocne, uzębienie kompletne, zęby mocne i zdrowe, równo rozmieszczone, zgryz nożycowy.
- **Policzki** : Słabo zaznaczone.
- **Oczy** : Średniej wielkości, owalne, barwy orzechowej, ciemnobrązowej lub nieznacznie tylko jasniejszej, ale nigdy nie żółte. Powieki dobrze pigmentowane. Wyraz spokojny i inteligentny

- Uszy : Osadzone dosyć wysoko, kształtu litery V, z końcami lekko zaokrąglonym, wiszące blisko policzków. Cięcie uszu niedopuszczalne.

SZYJA : Średniej długości, gruba i mocna, bez podgardla.

TUŁÓW : Dobrze rozwinięty.

- Linia górna: Prosta i mocna.
- Kłęb : Przeciętnie wyrażony.
- Grzbiet : Równy, mocny, dobrze umięśniony.
- Lędźwie : Średniej długości, szerokie i bardzo dobrze umięśnione.
- Zad : Umięśniony i łagodnie opadający ku nasadzie ogona.
- Klatka piersiowa : Niezbyt długa, szeroka, jej głębokość stanowi około połowy wysokości w kłębie, żebra dobrze wysklepione.
- Linia dolna : Trochę podciągnięta, ale nie jak u charta.

OGON: Wysoko osadzony. W spokoju zwisający, sięga stawu skokowego lub niżej. Gdy pies jest pobudzony lub w ruchu niesiony jest wyżej, lekko zakrzywiony, czasem powyżej linii grzbietu, ale nie zakręcony. Cięcie ogona niedopuszczalne.

KOŃCZYNY:

- KOŃCZYNY PRZEDNIE : Oglądane z boku i z przodu – proste.
- Łopatka : Średniej długości, ustawiona skośnie, bardzo mocno umięśniona i dobrze związana z tułowiem. Kąt w stawie barkowym około 100-105°.
- Ramię : Średniej długości, dobrze umięśnione.
- Łokcie : Przylegające do tułowia, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.
- Przedramię : Dostatecznie długie, mocne i umięśnione.
- Nadgarstek : Mocny.
- Śródreżce : Oglądane z boku jest ustawione trochę skośnie.
- Łapy : Owalne zwarte i duże, palce zwarte i wysklepione, pazury szare.
- KOŃCZYNY TYLNE : Bardzo mocne i silnie umięśnione, oglądane z tyłu – proste i równoległe. Kąty trochę rozwarte.
- Udo : Długie, szerokie i bardzo mocno umięśnione.
- Kolano: Kąt w stawie kolanowym około 100-105°.
- Podudzie : Dostatecznie długie, dobrze umięśnione, o mocnym kośćcu.
- Staw skokowy : Niezbyt wysoko od podłoża, mocny, dobrze związany, nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.
- Śródstopie: Niezbyt długie, mocne i prawie pionowe względem podłoża. Obecność wilczych pazurów nie powinna być uznawana za wadę.
- Łapy : Nieco dłuższe od przednich.

CHODY: Harmonijne, swobodne, skoordynowane, mocne i bez wysiłku. Pożądanym ruchem jest kłus. Galop rytmiczny i swobodny.

SKÓRA : Gruba, dobrze przylegająca i pigmentowana.

SZATA:

SIERŚĆ : Na tułowiu i głowie obfita, prosta, twarda, o długości co najmniej 10 cm. Podszerstek bardzo gęsty, delikatny i jaśniejszy. Na kończynach sierść krótsza. Ogon dobrze owłosiony.

MAŚĆ :

Łaciata : Maść podstawowa musi być biała, łaty wyraźnie odgraniczone, czarne lub szare. .
Jednolita : Czysto biała lub szara.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Pies : co najmniej 70 cm – idealnie 75 cm.

Suka: co najmniej 65 cm - idealnie 70 cm.

Waga: W proporcji do wzrostu.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

- Pies z nadwagą lub słabo umięśniony.
- Ogon zawinięty lub skręcony
- Brak zębów innych niż P1.
- Łokcie wykręcone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Ciężki ruch

WADY DUŻE:

- Niedostateczny wyraz płci.
- Nietypowy wyraz.
- Oczy okrągłe, wypukłe.
- Oko porcelanowe.
- Uszy stojące.
- Włos zbyt krótki (mniej niż 8 cm).
- Sierść kędzierzawa lub o strukturze innej, niż opisana.
- Grzbiet zapadnięty, wysklepiony lub rozchwiany.
- Łapy płaskie, odstawione na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Kończyny tylne zbyt strome.
- Iksowata postawa tyłu.
- Obecność pręgowania na sierści.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub lękliwość.
- Nietypowy wygląd.
- Brak siekacza lub kła.
- Przodozgryz lub tyłozgryz..
- Albinizm.
- Brak ogona lub ogon skrócony.
- Ogon cięty.
- Wysokość w kłębie mniej jak 68 cm dla psa.
- Wysokość w kłębie mniej jak 63 cm dla suki.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.